

Nr 920

Av herr **Enskog m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 120, med förslag till lag om ändring i kommunal-skattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 760 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 120 föreslås bl. a. att ersättning som utgår för bestridande av flyttningskostnader ej skall utgöra skattepliktig intäkt.

Kungl. Maj:ts förslag avviker från lönebeskattningsutredningens förslag i SOU 1962:47, vilket i förevarande avseende syftar till en längre gående skattefrihet. Beträffande utredningsförslaget nämner propositionen bl. a. följande (s. 70):

Utredningens förslag innebär att man beaktar denna kritik (dvs. kritiken mot de statsanställdas förmånsställning). Det föreslås sålunda i princip, att avdrag för flyttningskostnader skall medges oavsett om kostnadsersättning utgått eller inte. För det fall att sådan ersättning inte utgått, har utredningen dock velat förbehålla avdragsrätten för dem som har eget hushåll. Vid remissbehandlingen har förslaget i princip vunnit nästan enhälligt bifall. I några yttranden har förordats en ytterligare utvidgning av avdragsrätten så att avdrag kan erhållas även av den som inte har eget hushåll.

Det måste anses önskvärt att ett reformförslag som nått en sådan anslutning som förevarande utredningsförslag också genomföres. De invändningar som departementschefen gjort mot förslaget, nämligen att de statsanställda inte kan få avdrag för flyttningskostnader om ej ersättning utgår, kan inte anses avgörande. En statsanställd är ju som regel tillförsäkrad ersättning, vilket ofta ej är fallet med en privatanställd. Fastmera måste det anses angeläget att det förhållandet att arbetsgivaren betalar ersättning för flyttningen ej får spela avgörande roll. Den privatanställda har ju utgifter för flyttning oavsett om ersättning utgår eller ej, och det är just detta förhållande som i förevarande avseende måste anses principiellt avgörande. Att sedan ett avsteg från denna princip befinnes nödvändigt av vissa skäl, så till vida att undantag från avdragsrätten stadgas beträffande personer som saknar eget hushåll, är en sak som ej ändrar principen.

I anledning av ovanstående föreslår vi att utredningsförslaget beträffande avdrag för flyttningskostnader blir genomfört.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 120 må i överensstämmelse med lönebeskattningsutred-

ningens förslag besluta att avdrag för flyttningskostnader skall medges oavsett om kostnadsersättning utgått eller inte, dock endast under förutsättning att den skattskyldige har eget hushåll.

Stockholm den 2 maj 1963

C.-G. Enskog

Olof Hammar

Sigvard Larsson

M. Berglund